

[Mariann Fischer Boel]

teberegningsmodel kombineret med den nye bruttoskat ville påføre denne specielle gruppe af lønmodtagere.

Der er andre grupper af lønmodtagere, der er blevet ramt på samme måde, f.eks. de unge, der har en stor studiegæld, fordi værdien af deres skattefradrag bliver mindre, og dem har man også besluttet at give kompensation ved særlig lovgivning. Man kan så spørge sig selv, hvem de næste mon bliver, og derfor syntes jeg, det var meget interessant at høre Socialdemokratiets ordfører, der på sit partis vegne var villig til at rette på de skævheder, som skattereformen ville vise sig at medføre; det hilser Venstre da med stor tilfredshed.

Jeg vil ikke gå ind på de nærmere enkeltheder i forslaget, kun lige hæfte mig ved, at Venstre finder, at det fradrag, som dagplejemødre har mulighed for at få, er helt berettiget. Samtidig vil jeg da ikke undlade at sige, at vi kan se i bemærkningerne, at lovforslaget vil medføre et provenutab på fra 70 til 100 mio. kr. pr. år fra nu af og til 1997-98, hvor skattereformen er fuldt udbygget, og jeg må formode, at der i finansloven er taget hensyn til de ekstra udgifter.

Der er også en type dagplejemødre, der er selvstændige erhvervsdrivende og altså ikke kan gøre brug af disse fradrag, men i stedet er inde under den sådan lidt mere besværlige virksomhedsordning, og derfor vil vi fra Venstres side under udvalgsbehandlingen være interesseret i at få nogle beregninger over, hvorledes den type dagplejemødre vil være stillet i sammenligning med dem, der benytter sig af fradragsordningen.

I lighed med Det Konservative Folkepartis ordfører vil jeg på nuværende tidspunkt på Venstres vegne tilkendegive, at vi ikke vil stemme imod loven, men at vi i løbet af udvalgsbehandlingen vil beslutte, hvorledes vi vil forholde os ved tredjebehandlingen.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil godt sige, at SF er meget *for* dette lovforslag.

Med skattereformen i 1986, og den var hr. Kirkegaard også med til at vedtage, blev dagplejemødre og døgnplejeforældre tabere; de blev snydt! Problemet er senere blevet løst for døgnplejeforældrenes vedkommende, idet de har fået plejetillægget som skattefri ydelse, og

det er da godt nok. Men dagplejernes problem fra 1986-reformen er fortsat ikke løst, og det er klart, at med 1993-reformen bliver problemerne yderligere forstærket, fordi fradragenes værdi endnu en gang forringes – hvad jeg ikke skal kritisere – og det er klart, at det rammer en gruppe som denne særlig hårdt. Ingen kunne f.eks. drømme om, at en sygeplejerske skulle betale 6 pct.- eller 12 pct.-skat eller måske begge dele af den mad, hun afleverer til patienterne, eller af de forbindinger, hun giver patienterne, men sådan er det rent faktisk med dagplejemødrene. De kommer både til at betale 6 pct.- og 12 pct.-skat af den mad, de fodrer børnene med, og af de bleer, de køber til ungerne. Det er selvfølgelig oplagt urimeligt, og vi er meget tilfredse med, at man retter op på det, men jeg vil understrege, at man altså kun retter op på 1993-reformen; der henstår fortsat et ganske betydeligt tab for dagplejemødrene fra den 1986-reform, som hr. Kirkegaard også var med til at vedtage.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Det er dog en utrolig kort hukommelse, hr. Jens Thoft har. Hr. Jens Thoft brugte hele to gange formuleringen, at vi også havde været med til at vedtage 1986-reformen. Jeg vil gerne slå fast med syvtommersø og også af hensyn til hr. Jens Thofts korte hukommelse sige, at vi hverken har lod eller del i den skattereform, der blev vedtaget i forsommeren, som vi stemte imod.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg må straks erkende over for hr. Kirkegaard, at det var en talefejl. Det var ikke nogen hukommelsesfejl, for det gennemgående i hr. Kirkegaards ordførertale – hvor jeg mest af alt kom til at tænke på, at det er forunderligt at høre en loppe gø – var, at reformen ramte skævt, og at det var godt, der blev fejtet op. Jeg forstod i øvrigt, at hr. Kirkegaard ville undlade at stemme for forslaget, hvad måske nok kan undre mig, men det må De Konservative ordne med dagplejeforældrene; det kunne jeg heller ikke forestille mig var konservative stemmer.

I 1986-reformen – og det kritiserede jeg dengang voldsomt – blev dagplejemødrene for al-